

САДРЖАЈ УМИШЉАЈА УЧИНИОЦА КОД КРИВИЧНОГ ДЕЛА ДАВАЊЕ МИТА ИЗ ЧЛАНА 368. СТАВ 1. КЗ.

Умишљај учиниоца код кривичног дела давања мита мора да садржи како свест учиниоца да чини, нуди или обећава поклон или другу корист да службено лице у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу, коју не би смело извршити или да не изврши службену радњу, коју би морало извршити, тако и хтење учиниоца да напред наведене радње извршења кривичног дела у питању предузима управо ради тога да службено лице у оквиру својих службених овлашћења изврши службену радњу коју не би смело извршити или да не изврши службену радњу, коју би морало извршити.

Из образложења:

Основано се жалбама оптуженог и његовог браниоца указује да су у образложењу побијане пресуде изостали јасни и непротивуречни разлози за закључивање првостепеног суда о томе да се у радњама оптуженог стичу законска обележја кривичног дела давања мита из члана 368. став 1. КЗ, при чињеницама утврђеним у спроведеном поступку, да је опт. И.П., након што је опт. Т.С., полицајац, од њега захтевао новац како против њега не би подносио прекршајну пријаву због прекршаја из области саобраћаја, овај догађај пријавио овлашћеним службеним лица СУП-а и опт. Т.С. предао новчанице, које су претходно на одговарајући начин обележене од стране овлашћених службених лица, у просторијама јавног тужиоца.

Наиме, умишљај учиниоца код кривичног дела давања мита мора да садржи како свест учиниоца да чини, нуди или обећава поклон или другу корист да службено лице у оквиру свог службеног овлашћења изврши службену радњу, коју не би смело извршити или да не изврши службену радњу, коју би морало извршити, тако и хтење учиниоца да напред наведене радње извршења кривичног дела предузима управо ради тога да службено лице у оквиру својих службених овлашћења изврши службену радњу коју не би смело извршити или да не изврши службену радњу, коју би морало извршити.

У конкретном случају дакле, код чињеница које произилазе из списка предмета, а наиме да је опт. И.П. овлашћеним службеним лицима пријавио да је опт. Т.С., критичном приликом од њега тражио новац како против њега не би поднео прекршајну пријаву због прекршаја из области саобраћаја, да је опт. И.П. овај догађај пријавио овлашћеним службеним лицима, и да је оптуженом Т.С. предао новчанице, које су претходно на одговарајући начин обележене од стране овлашћених службених лица СУП-а, у просторијама јавног тужиоца, по оцени овога суда, у побијаној пресуде, изостали су јасни и непротивуречни разлози о хтењу опт. И.П. да опт. Т.С. да новац, како исти не би извршио службену радњу коју би морао извршити и то да не би поднео против И.П. прекршајну пријаву због прекршаја из области јавног реда и мира, као једном од конститутивних елемената умишљаја, будући да од правилног утврђивања да ли постоји или не овај елемент умишљаја са означеном садржином, зависи и правилно закључивање суда о томе да ли је починилац предузимањем радње извршења кривичног дела давања мита из члана 368. став 1. КЗ исто и остварио.

(Из пресуде Апелационог суда у Београду, Кж1 бр. 5543/10 од 19.10.2010. год)

Аутор сентенце: Јелена Петковић-Милојковић, виши судијски сарадник